

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/574/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112221988
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1112221988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci navrhovateľa: Sociálna poisťovňa, IČO: 30807484, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, pobočka Sociálna poisťovňa Bratislava, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 31, proti odporcovi: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, o zaplatenie 4.973,61euro, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26. marca 2014, č.k. 25C/138/2012-91, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.973,61 euro do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku rozhodnutia ďalej s použitím § 142 ods.1, § 146 ods.2 veta prvá zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“) nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania a odporcovi podľa § 2 ods.2 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I sumu 298 euro titulom súdneho poplatku, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Prisudzujúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 4 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 238 ods.1,6 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, § 441 zák.č. 40/1964 Z. v platnom znení (ďalej „Obč. zákonník“), keď mal z vykonaného dokazovania preukázané, že vodič motorového vozidla zn. I. A., D.: N. S. S. bol poistencom odporcu, na základe poistnej zmluvy týkajúcej sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 9.2.2008 spôsobil S.Á. S. dopravnú nehodu tým, že na ceste v smere od obce H. K. N. O. Q. E.Á. G., neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stave a povahe vozovky, nespozorujúc chodca F. Y., ktorý tlačil bicykel po pravej strane cesty, narazil do chodca, ktorý pri zrážke utrpel ťažké poranenia, s následkom stavu invalidity. I. S. S. bol rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 9.3.2011, č.k. 3T 186/2010-260 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov a k trestu zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze riadiť motorové vozidlá na dobu 3 roky. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa ďalej vyplynulo a odporca nerozporoval, že navrhovateľ vyplatil poškodenému F. Y.Ó. v období od 9.2.2008 do 1.1.2012 dávky dôchodkového poistenia (invalidný dôchodok) spolu v sume 16.578,36 euro a žiadal o úhradu tejto sumy odporcom - uvedený nárok súd prvého stupňa právne posúdil ako nárok v zmysle § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v spojení s §

4 ods. 3 zák. č. 381/2001 Z.z., keď osobou ktorá sa dopustila protiprávneho zavineného konania bol poistenec odporcu a prevádzkovateľ motorového vozidla, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu s následkom ublíženia na zdraví poškodeného F. Y., ktorý bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu. Ako škodu posúdil dávky invalidného dôchodku vyplatené zo strany navrhovateľa poškodenému F. Y., ktorých výška bola preukázaná potvrdením príslušnej organizačnej zložky odporcu. Súd prvého stupňa mal ďalej preukázané, že z takto vyplatených dávok dôchodkového poistenia odporca pristúpil k čiastočnej úhrade sumy spolu 11.604,75 euro, keď zohľadnil spoluzavinenie poškodeného F. Y. na vzniku dopravnej nehody, a to v rozsahu 30%. Pri aplikácii krátenia poistného plnenia sa odporca odvolával na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 9.3.2011, č.k. 3T 186/2010-260, v ktorom tento konštatoval, že na vzniku dopravnej nehody mal svoj podiel i poškodený, ktorý bol značne pod vplyvom alkoholu a v takom stave nemal vôbec byť na cestnej komunikácii. Odporca teda vyvodzoval spoluzodpovednosť poškodeného F. Y. na vzniku škody od porušenia jeho povinností ako účastníka cestnej premávky spočívajúcich v požití alkoholu, pričom súčasne namietal i to, že v rozpore s §52 zák. č. 8/2009 Z.z. sa pohyboval po cestnej komunikácii vpravo, hoci sa mal pohybovať vľavo; tieto okolnosti odporca považoval za v príčinnej súvislosti so vznikom škody.

Súd prvého stupňa sa po vykonaní dokazovania nestotožnil s argumentáciou odporcu a mal za to, že namietané porušenie právnych povinností poškodeným F. Y. nie je dôvodné a nie je v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pri svojej úvahe vychádzal zo Znaleckého posudku č. 37/2008 vypracovaného súdnym znalcom F. A. v trestnom konaní, ako aj z jeho výpovede. Z týchto dôkazov vyplynulo, že súdny znalec ustálil ako technickú príčinu dopravnej nehody: 1/rýchlosť jazdy motorového vozidla zn. I. A. v čase začiatku reakcie vodiča 149 km za hod., ktorá vyvolala kolíznú situáciu v tom, že by z miesta začiatku reakcie nezastavil pred chodcom s bicyklom ani využitím maximálneho brzdného spomalenia a ktorá znemožňovala zabrániť dopravnej nehode a viedla k nesprávnej technike jazdy, kedy vodič s vozidlom dostal pri brzdení maximálnym brzdným spomalením vozidla šmyk po zmene smeru jazdy, 2/ nesprávnu techniku jazdy vodiča vozidla, ktorá bola v tom, že s vozidlom dostal šmyk a toto sa stalo neovládateľné vplyvom zmeny smeru jazdy, brzdienia a vysokej rýchlosti, a 3/oneskorenú reakciu vodiča z rýchlosti 149 km za hod. na chodca, ktorá vzhľadom na rýchlosť jazdy vyvolala kolíznú situáciu a znemožnila zabrániť nehode za podmienky, že vodič vozidla mohol začať reagovať skôr vzhľadom na pohyb protiúdcich vozidiel. Znalec konštatoval, že dopravnej nehode bolo možné zabrániť, pokiaľ by vodič motorového vozidla zn. I. A. jazdil v mieste začiatku reakcie rýchlosťou na tom úseku povolenou 90 km za hod., pri ktorej by zastavil s vozidlom v mieste 59,8 m pred I. a zabránil by nehode priestorovo. Znalec v znaleckom posudku tiež ustálil, že poškodený F. Y. sa ako chodec pohyboval v pravom jazdnom pruhu v smere pohybu vozidla, vozidlo nemohol vidieť a nemohol reagovať na jeho pohyb, mohol by zabrániť vzniku nehody len tak, že by ostal bez pohybu v mieste a čase, kedy okolo neho prechádzalo vozidlo riadiace S. S.Q.. Poškodený sa teda ako chodec tlačiaci bicykel pohyboval v súlade s § 52 zákona č. 315/1996 Z.z. o pozemných komunikáciách, a teda technicky správne. Je síce pravdou, že sa poškodený pohyboval od pravého okraja cesty vo vzdialenosti cca 2,2 m až 2,45 m, čo bolo technicky nesprávne, avšak i napriek tomu súdny znalec ustálil, že táto technika pohybu chodca nemala vplyv na vznik dopravnej nehody (viď znalecký posudok).

Súd prvého stupňa z uvedeného vyvodil, že za jedinú príčinu vzniku dopravnej nehody ustálil súdny znalec F. A. porušenie povinností na strane S. S., ktorého porušenie povinností viesť motorové vozidlo povolenou rýchlosťou, správnou technikou jazdy, ako aj oneskorená reakcia na chodca boli v priamej príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody; tá mala za následok vznik škody na zdraví poškodeného F. Y.. I keď bol poškodený pod vplyvom alkoholu, pohyboval sa od okraja vozovky v technicky nesprávnej vzdialenosti, tieto skutočnosti podľa znalca neovplyvnili vznik a priebeh dopravnej nehody, nakoľko len to porušenie povinností na strane prevádzkovateľa motorového vozidla S. S. viedlo bezprostredne k dopravnej nehode. I prípadné porušenie povinností poškodeného ako účastníka cestnej premávke spočívajúce v požití alkoholu nemalo za následok vznik dopravnej nehody. Súd prvého stupňa konštatoval, že vzhľadom na uvedené nebol preto dôvod aplikovať na daný stav ustanovenia § 441 Obč. zákonníka týkajúce sa spoluzodpovednosti F. Y., na ktoré sa odvolával odporca (poukazujúc pritom na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 9.3.2011, sp. zn. 3T 186/2010). Súd prvého stupňa v tejto súvislosti zdôraznil, že v zmysle § 135 O.s.p. je viazaný len rozhodnutím súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, a preto i úvahy Okresného súdu Pezinok o prípadnej spoluzodpovednosti poškodeného na vzniku škody, nie sú z hľadiska posúdenia spoluzavinenia v občianskom súdnom konaní pre neho závažné. Z dokazovania vykonaného v trestnom konaní mal za zrejmé, že škodca (S. S.) mohol dopravnej nehode a škode

zabrániť, pokiaľ by jazdil motorovým vozidlom rýchlosťou povolenou na danom úseku cesty, tak aby mohol reagovať včas na chodca s bicyklom a buď spomaliť alebo ho obísť. Za daného stavu preto súd prvého stupňa nepovažoval krátenie výplaty poistného plnenia uplatnenej odporcom v rozsahu 30%, t.j. v sume 4.973,61 euro za dôvodné. Za nedôvodnú považoval i námietku odporcu o porušení povinnosti poškodeného s poukazom na zákon č. 8/2009 Z.z., ktorý vstúpil do účinnosti dňa 16.1.2009, keď k dopravnej nehode došlo dňa 9.2.2008, za účinnosti zákona č. 315/1996 Z.z. o pozemných komunikáciách. Súdny znalec Ing. A. pritom v znaleckom posudku vyhodnotil pohyb chodca tlačiaceho bicykel za súladný s § 52 zákona č. 315/1996 Z.z..

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods.2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a ust. § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). V odvolaní zopakoval skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu a konštatoval, že okrem skutočnosti, že poškodený F. Y. bol značne pod vplyvom alkoholu s 3,16 promile alkoholu v krvi (kedy sa dá hovoriť o ťažkej opitosti spojenej s dezorientáciou v osobe, priestore a čase) sa zároveň ako chodec, tlačiaci bicykel, pohyboval nesprávne. Skutočnosti, keď poškodený ako účastník cestnej premávky bol značne pod vplyvom alkoholu, čo mu privodilo zlú orientáciu v čase a priestore, slabú motoriku, neschopnosť reagovať včas za ním idúce motorové vozidlo, ako aj to, že sa technicky nesprávne pohyboval pri vozovke, viedli k poľahčujúcim okolnostiam na strane vinníka dopravnej nehody pri stanovení trestu za prečin ublíženia na zdraví na Okresnom súde v Pezinku v konaní 3T/186/2010. Odporca vyslovil domnienku, že ak by samotný poškodený nebol tak pod vplyvom alkoholu, ktorý vo veľkej miere oslaboval jeho vnímanie, bol by mohol včas reagovať na vzniknutú situáciu čo znamená, že uplatnenie 30% krátenia v súlade s ust. § 441 Obč. zákonníka je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu adekvátne.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu odporcu navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Skutkové zistenia ku ktorým dospel súd prvého stupňa o tom, že technickou príčinou dopravnej nehody boli rýchlosť jazdy motorového vozidla (149 km/hod.), nesprávna technika jazdy vodiča a oneskorená reakcia vodiča z rýchlosti 149 km/hod., mal za správne. Konštatoval, že ak by vodič išiel rýchlosťou na tom úseku povolenou, mohol na poškodeného (i napriek tomu, že tento bol pod značným vplyvom alkoholu) reagovať včas a bez problémov zabrzdiť, spomaliť a obísť ho. Poškodený sa ako chodec tlačiaci bicykel pohyboval v súlade s § 52 zák.č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, a teda technicky správne. Súdny znalec jednoznačne ustálil, že technika pohybu chodca 2,2 m až 2,45 m od pravého okraja cesty nemala vplyv na vznik dopravnej nehody. Za nesprávnu mal i argumentáciu odporcu poukazujúcu na § 52 ods.1 zák.č. 315/1996 Z.z. a poukázal na to, že v zmysle § 2 ods.2 písm. j/ a § 52 ods.3 druhá veta citovaného zákona, „osoba, ktorá tlačí bicykel alebo moped, smie použiť chodník, len ak neohrozí chodcov; inak musí použiť pravú krajnicu alebo pravý okraj vozovky“.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.), výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel vo vzťahu k uplatnenému nároku k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho

žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.973,61 euro predstavujúcu 30% zníženie dávok dôchodkového poistenia vyplatených navrhovateľom za obdobie od 9.2.2008 do 1.1.2012 poškodenému F. Y., J.. XX.XX.XXXX, v ktorom podrobne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, ktoré odvolateľ zopakoval v odvolaní podanom proti rozsudku; z uvedeného dôvodu, osvojajúc si dôvody napadnutého rozhodnutia, odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 219 ods. 2 O.s.p. na vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom odporcu považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O. s. p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa len čo do dôvodov odvolateľa obsiahnutých v podanom odvolaní.

K zásadnému odvolaciemu dôvodu odporcu o tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O. s. p.. Odvolací súd v prejednávanvej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.973,61 euro predstavujúcu 30% zníženie dávok dôchodkového poistenia vyplatených navrhovateľom za obdobie od 9.2.2008 do 1.1.2012 poškodenému F. Y., nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O. s. p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci prvostupňový súd zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

V danej veci nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že celková suma dávok dôchodkového poistenia vyplatená navrhovateľom v období od 9.2.2008 do 1.1.2012 poškodenému predstavovala 16.578,36 euro, z ktorej odporca vyplatil navrhovateľovi sumu spolu 11.604,75 euro (dňa 15.2.2012 sumu 5.932,38 euro a dňa 16.12.2013 sumu 5.672,37 euro) a ani to, že v konaní nárokovaná suma vo výške 4.973,61 euro, na ktorej zaplataenie súd odporcu zaviazal, mala podľa odporcu predstavovať mieru spoluúčasti poškodeného na vzniknutej škode (§ 441 Obč. zákonníka).

Odvolačný súd poukazuje na to, že zavinenie poškodeného sa týka buď jeho aktívneho konania (culpa in committendo) alebo opomenutia (culpa in omittendo). Dôležité je, že zavinené konanie sa týka konania poškodeného, ktoré je v rozpore s právom. Predpokladom pomerného znášania škody poškodeným je jeho zavinená spoluúčasť na vzniku škody a existencia príčinnej súvislosti medzi týmto zavineným konaním a vznikom škody. Predpokladom zníženia náhrady škody poškodenému je, že jeho konanie napĺňa podmienky zodpovednosti za škodu uvedené v § 420 Obč. zákonníka, t.j. musí byť preukázané, že protiprávne konanie poškodeného bolo príčinou, resp. jednou z príčin vzniku škody.

V posudzovanom prípade sa odvolací súd zhoduje s názorom súdu prvého stupňa v tom, že výsledky vykonaného dokazovania nepreukazujú, že konanie poškodeného, ktorý dňa 9.2.2008 pod vplyvom alkoholu tlačil bicykel po pravej strane cesty od obce H. K. N. O. Q. E. G. bolo jednou z príčin dopravnej nehody, v dôsledku ktorej utrpel poškodený ťažké poranenia s následkom stavu invalidity. Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa poukazuje na závery Znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom F. A.Y., ktorý za príčinu dopravnej nehody ustálil výlučne zavinené konanie na strane vodiča motorového vozidla I. A., D.: N. (vysoká rýchlosť motorového vozidla, nesprávna technika jazdy vodiča motorového vozidla a jeho oneskorená reakcia z rýchlosti 149 km/hod. na chodca). Z vykonaného dokazovania nebolo zistené, že by sa poškodený v čase dopravnej nehody pohyboval na vozovke v rozpore s pravidlami určenými v platnej vyhl. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, keď ako osoba tlačiaci bicykel správne použil pravý okraj vozovky (§ 52 ods.3 citovanej vyhlášky). Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa nezohľadnil ani námietky odvolateľa poukazujúceho na to, že sa poškodený pohyboval od pravého okraja cesty vo vzdialenosti cca 2,2 m až 2,45 m, a to s poukazom na závery súdneho znalca o tom, že táto technika pohybu chodca nemala na vznik dopravnej nehody žiaden vplyv.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, vrátane vecne a právne správneho výroku o trovách konania podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnému navrhovateľovi nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. V danej veci bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods.3 O.s.p.) a v súlade s ust. § 21 ods.2 zák.č. 36/2005 Z.z. v platnom znení o Spravovacom a kancelárskom poriadku bolo v rovnakej lehote zverejnené v elektronickej podobe na webovej stránke súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.